

ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE FACTORS FOR DECISION TO STUDYING AT THE BACHELOR'S DEGREE
IN THE BACHELOR OF EDUCATION PROGRAM, FACULTY OF EDUCATION
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

อาทิชล จันท์หอม^{1*}

Arthichon Chanhom^{1*}

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศไทย

¹ Faculty of Education, Srinakharinwirot University, Thailand

* Corresponding author e-mail: arthichon@gs.swu.ac.th

Received: 03/11/2025 | Revised: 24/02/2026 | Accepted: 10/03/2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตร และด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS รอบที่ 1 : Portfolio รอบที่ 2 : Quota รอบที่ 3 : Admission และรอบที่ 4 : Direct Admission กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 336 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตมีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนก

ตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS พบว่า นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกใน รอบที่ 2 (Quota) และรอบที่ 3 (Admission) มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน ยกเว้นด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทำการเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจทั้ง 4 ด้าน ระหว่างนิสิตทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวิชาเอก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในทุกด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ ($F=8.563, p=.000$), ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ($F=5.475, p=.000$), ด้านหลักสูตร ($F=22.761, p=.000$) และด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($F=25.333, p=.000$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่าปัจจัย 3 อันดับแรกที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการประกอบอาชีพ (Mean=4.22), ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (Mean=4.14) และด้านหลักสูตร (Mean=4.00) ตามลำดับ ส่วนด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง (Mean=3.47) เมื่อจำแนกตามวิชาเอก พบความแตกต่างที่น่าสนใจ ทุกวิชาเอกมีปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ (Mean=4.22) และด้านหลักสูตร (Mean=4.00) โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา-ไฟฟ้า มีปัจจัยทั้งสองด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง (Mean=3.11 และ 3.05 ตามลำดับ) ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มวิชาเอกอื่น ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (Mean=4.14) โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มวิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนภาษาไทย, การประถมศึกษา และการศึกษาพิเศษและการสอนวิทยาศาสตร์ ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Mean=3.47) เป็นปัจจัยเดียวที่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มวิชาเอกส่วนใหญ่มีปัจจัยด้านนี้ในระดับปานกลาง ยกเว้นกลุ่มวิชาเอกการศึกษาพิเศษ, การประถมศึกษา และการสอนวิทยาศาสตร์และการสอนคณิตศาสตร์ ที่มีปัจจัยในระดับมาก

คำสำคัญ: ปัจจัยในการตัดสินใจ หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต

Abstract

This research aimed to investigate and compare the factors influencing the decision to enroll in the Bachelor of Education Program at The Faculty of Education, Srinakharinwirot University. The study focused on four key factors: career opportunities, university image, curriculum, and the influence of related persons. These factors were analyzed and classified according to the students' TCAS (Thai University Central Admission System) admission round: Round 1 (Portfolio), Round 2 (Quota), Round 3 (Admission), and Round 4 (Direct Admission). The sample consisted of 349 first-year undergraduate students from the Faculty of Education, Srinakharinwirot University, enrolled in the 2024 academic year. The research instrument was a 30-item questionnaire using a 5-level rating scale, which demonstrated a reliability of 0.92. The results showed that career, university image, and curriculum were at a high level, except for influence from relevant individuals, for which students had a moderate level of decision-making. A comparative analysis based on TCAS admission rounds

indicated that students admitted via Round 2 (Quota) and Round 3 (Admission) rated their decision-making factors at a high level across all aspects, with the exception of the influence of related persons, which was rated at a moderate level. Furthermore, the comparison between these two admission groups showed statistically significant differences at the .000 level across all four factors. The comparison of decision-making factors classified by major field of study also revealed statistically significant differences at the .001 level in all four domains: career opportunities ($F=8.563$, $p=.000$), university image ($F=5.475$, $p=.000$), curriculum ($F=22.761$, $p=.000$), and the influence of related persons ($F=25.333$, $p=.000$). In terms of overall mean scores by major, the top three factors rated at a high level were career opportunities ($M=4.22$), university image ($M=4.14$), and curriculum ($M=4.00$), respectively. The influence of related persons was rated at a moderate level ($M=3.47$). Analysis by major highlighted specific variations: while career opportunities ($M=4.22$) and curriculum ($M=4.00$) were rated high overall, students in the Industrial Education-Electrical major rated both factors at a moderate level ($M=3.11$ and $M=3.05$, respectively), which was lower than other majors. University image ($M=4.14$) was rated high overall; notably, majors such as Special Education and Thai Teaching, Primary Education, and Special Education and Science Teaching rated this factor at the highest level. The influence of related persons ($M=3.47$) was the only factor rated moderate overall. While most majors rated this factor moderately, students in Special Education, Primary Education, and Science and Mathematics Teaching rated it at a high level.

Keywords: The factors for decision, Bachelor of education program

บทนำ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ที่มีชื่อเสียงจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง และวิทยาลัยวิชาการศึกษา จากจุดเริ่มต้นสู่การพัฒนาต่อยอดไปยังศาสตร์แขนงอื่นๆ จนได้รับความนิยมและมีการแข่งขันที่สูงในปัจจุบัน พร้อมทั้งภาพลักษณ์ที่เป็นมหาวิทยาลัยสมัยใหม่ โดยในปัจจุบันเปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรีทั้งหมด 16 คณะ 4 วิทยาลัย (ที่มา <https://academic.swu.ac.th/สถิติ/สถิติหลักสูตร> ปีการศึกษา 2567)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถือกำเนิดจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาที่มีประวัติความเป็นมายาวนานกว่า 73 ปี โดยเริ่มต้นจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงซึ่งกระทรวงศึกษาธิการตั้งขึ้น ณ ถนนประสานมิตร (ซอยสุขุมวิท 23 ปัจจุบัน) ในปัจจุบันคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มุ่งผลิตบุคลากรทางการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบและนอกระบบโรงเรียน อาชีวศึกษา โดยดำเนินการสำรวจความต้องการความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียสำคัญของหลักสูตรผลิตบัณฑิตในวิชาเอกต่างๆ ประกอบด้วย วิชาเอกเดียว จำนวน 5 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย (Early Childhood Education) วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education) วิชาเอกการประถมศึกษา (Elementary Education) วิชาเอกจิตวิทยาและการแนะ

แนว (Psychology and Guidance) และวิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ (Educational Technology and Computer) และวิชาเอกคู่ จำนวน 6 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกการศึกษาพิเศษ (Special Education) วิชาเอกการสอนคณิตศาสตร์ (Teaching Mathematics) วิชาเอกการสอนภาษาไทย (Teaching Thai) วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ (Teaching English) วิชาเอกการสอนวิทยาศาสตร์ (Teaching Science) และ วิชาเอกการสอนสังคมศึกษา (Teaching Social Studies) (หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567)

ในปีการศึกษา 2567 คณะศึกษาศาสตร์ ได้ดำเนินการคัดเลือกนิสิตผ่านกระบวนการคัดเลือกกลางบุคคล เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (Thai University Central Admission System : TCAS) ซึ่งดำเนินการจัดการโดย ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) กำหนดกรอบและกระบวนการคัดเลือกที่มหาวิทยาลัยภายใต้การกำกับ ของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ทั้ง 23 มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ จึงได้กำหนดรูปแบบการ สมัครไว้ 4 รอบ คือ รอบ 1 : Portfolio รอบ 2 : Quota รอบ 3 : Admission รอบ 4 : Direct Admission อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชน รวมทั้งในกำกับของรัฐ ที่มีหลักสูตร ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและอุตสาหกรรมต่างๆ ที่สามารถตอบสนองอาชีพในปัจจุบันและอนาคต การ เรียนในระดับอุดมศึกษา นักเรียนมักจะเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียง ทำให้เกิดการ แข่งขันระหว่างนักเรียนด้วยกันเองเพื่อได้มหาวิทยาลัยที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้ (อลงกรณ์ อัมมวงศ์จิตต์, 2563)

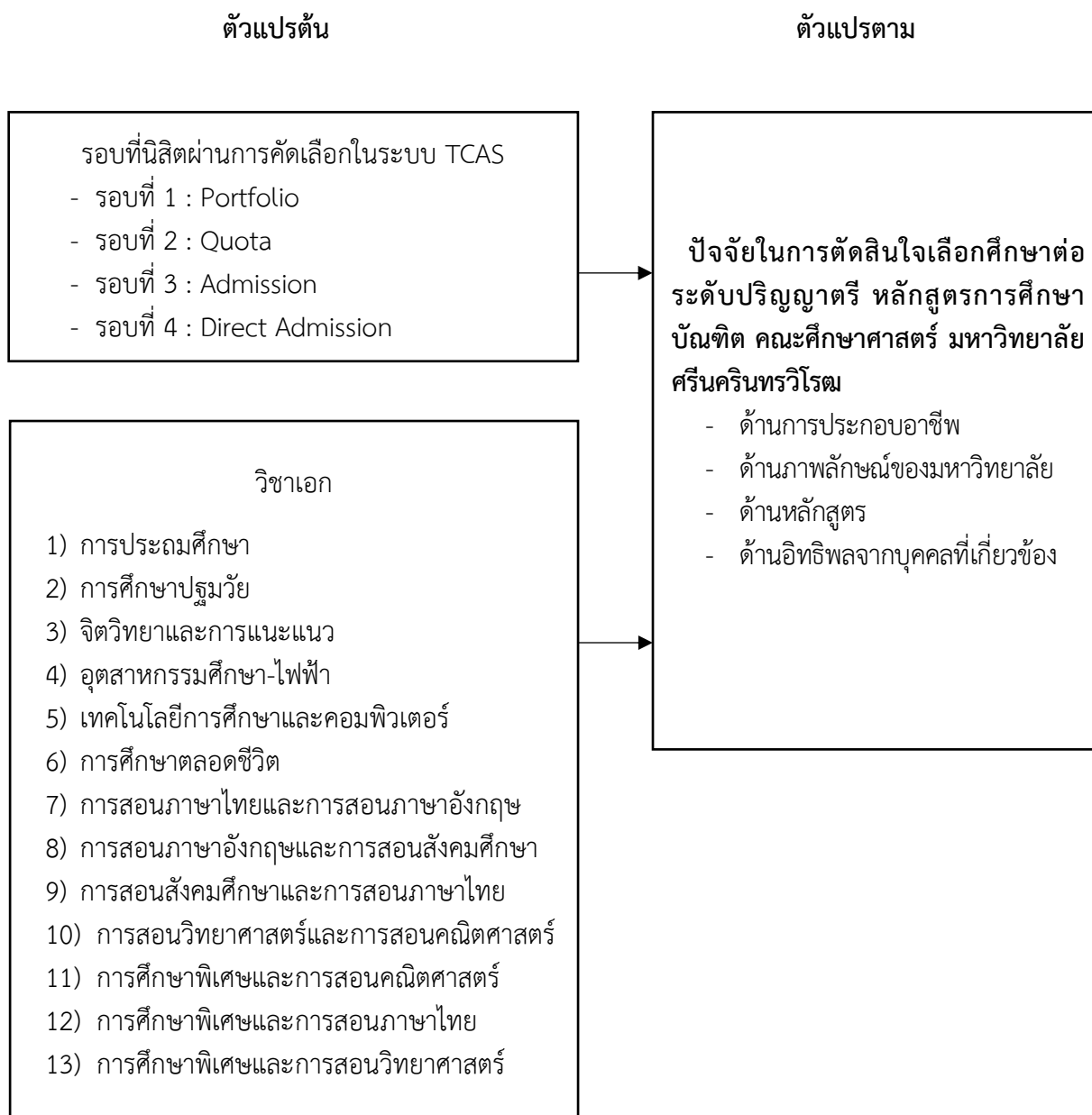
นอกจากนี้ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์สถาบันและการยอมรับทางสังคมเป็นตัวแปรสำคัญที่ขับเคลื่อนการ แข่งขันในระบบ TCAS โดยเฉพาะในคณะที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอย่างคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งการตัดสินใจเลือกของผู้เรียนไม่ได้พิจารณาเพียงแค่เนื้อหาหลักสูตร แต่ยังรวมถึงการประเมิน ความคุ้มค่าเชิงอาชีพและโอกาสในการบรรจุรับราชการ ซึ่งถือเป็นกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ภายใต้สภาวะ การแข่งขันที่สูงในปัจจุบัน (พิริยา จิวลักษณ์, 2562)

จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากมุมมองของ นิสิตที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (Thai University Central Admission System : TCAS) เพื่อสามารถหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง กำหนดทิศทางการบริหารจัดการแผนการรับ สมัครนิสิต และประชาสัมพันธ์หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มี ประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จในการผลิตบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS รอบต่างกัน มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน
2. นิสิตวิชาเอกต่างกัน มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 411 คน เนื่องจากนิสิตพึงผ่านกระบวนการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (Thai University Central Admission System : TCAS) และกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 336 คน ผู้วิจัยใช้วิธีคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970)

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเครื่องมือประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ จำนวน 10 ข้อ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จำนวน 5 ข้อ ด้านหลักสูตร จำนวน 5 ข้อ และด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 ข้อ โดยแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.920

3) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือส่งถึงคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนิสิต ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูล

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนที่กำหนด
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตร และด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. เปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน จำแนกตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS และวิชาเอก วิเคราะห์โดยการทดสอบที (t-test) วิเคราะห์โดยการหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 411 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ทั้งหมด 336 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา (n = 336)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวนนิสิต	ร้อยละ
1. นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS รอบที่		
รอบที่ 1 : Portfolio	-	-
รอบที่ 2 : Quota	153	46
รอบที่ 3 : Admission	183	54
รอบที่ 4 : Direct Admission	-	-
รวม	336	100
2. วิชาเอก		
1. การประถมศึกษา	129	38.40
2. การศึกษาปฐมวัย	29	8.60
3. จิตวิทยาและการแนะแนว	25	7.40
4. อุตสาหกรรมศึกษา-ไฟฟ้า	34	10.10
5. เทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์	26	7.70
6. การศึกษาตลอดชีวิต	22	6.50
7. การสอนภาษาไทยและการสอนภาษาอังกฤษ	8	2.40
8. การสอนภาษาอังกฤษและการสอนสังคมศึกษา	17	5.10
9. การสอนสังคมศึกษาและการสอนภาษาไทย	7	2.10
10. การสอนวิทยาศาสตร์และการสอนคณิตศาสตร์	15	4.50
11. การศึกษาพิเศษและการสอนคณิตศาสตร์	7	2.10
12. การศึกษาพิเศษและการสอนภาษาไทย	9	2.70
13. การศึกษาพิเศษและการสอนวิทยาศาสตร์	8	2.40
รวม	336	100.0

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS รอบที่ 2 : Quota จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 46% โดยศึกษาอยู่ในวิชาเอกการประถมศึกษา จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40% วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนคณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.10% วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 2.70% และวิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนวิทยาศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 2.40% กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS รอบที่ 3 : Admission จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 54% โดยศึกษาอยู่ในวิชาเอกการศึกษาศาสตรบัณฑิต จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60% วิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40% วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา-ไฟฟ้า จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.10% วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70% วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิต จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50% วิชาเอกการสอนภาษาไทยและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40% วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษและการสอนสังคมศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10% วิชาเอก การสอนสังคมศึกษาและการสอนภาษาไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10% และวิชาเอกการสอนวิทยาศาสตร์และการสอนคณิตศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50%

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยในข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านหลักสูตร และด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน

ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	จำนวน (คน) n = 336		ระดับปัจจัย
	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านการประกอบอาชีพ	4.18	0.85	มาก
2. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	4.09	0.92	มาก
3. ด้านหลักสูตร	3.92	1.02	มาก
4. ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.40	1.31	ปานกลาง
รวม	3.90	0.20	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า นิสิตมีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องที่นิสิตมีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยในข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน

ตาราง 3 การเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS

ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	n = 336						t	p
	รอบที่ 2 : Quota n = 153			รอบที่ 3 : Admission n = 183				
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย		
1. ด้านการประกอบอาชีพ	4.48	0.44	มาก	3.92	1.02	มาก	5.891***	.000
2. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	4.51	0.56	มาก	4.04	0.88	มาก	5.744***	.000
3. ด้านหลักสูตร	4.56	0.47	มาก	3.73	0.70	มาก	12.540***	.000
4. ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.02	0.64	มาก	3.04	0.86	ปานกลาง	11.688**	.000
รวม	4.39	0.09	มาก	3.68	0.45	มาก	12.605***	.000

หมายเหตุ ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

จากตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 12.605^{***}$, $p = .000$) โดยพบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีฯ ในรอบที่ 2 : Quota มีความสนใจมากกว่า รอบที่ 3 : Admission (Mean= 4.39 และ 3.68 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า

1. นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS รอบที่ 2 : Quota มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS รอบที่ 3 : Admission มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตมีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ($t = 5.891^{***}$, $p = .000$) โดยพบว่านิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 2 : Quota ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการประกอบอาชีพมากกว่านิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 3 : Admission (Mean= 4.48 และ 3.92 ตามลำดับ)

4. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จำแนกตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ($t = 5.744^{***}$, $p = .000$) โดยพบว่านิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 2 : Quota ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มากกว่านิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 3 : Admission (Mean= 4.51 และ 4.04 ตามลำดับ)

5. ด้านหลักสูตร พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านหลักสูตร จำแนกตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ($t = 12.540^{***}$, $p = .000$) โดยพบว่านิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 2 : Quota ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านหลักสูตร มากกว่านิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 3 : Admission (Mean= 4.56 และ 3.73 ตามลำดับ)

6. ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามรอบที่นิสิตผ่านการคัดเลือกในระบบ TCAS มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ($t = 11.688^{**}$, $p = .000$) โดยพบว่านิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 2 : Quota ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง มากกว่ารอบที่ 3 : Admission (Mean= 4.02 และ 3.04 ตามลำดับ)

ตาราง 4 การเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวิชาเอก

ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	การประถมศึกษา		การศึกษามัธยม		จิตวิทยาและการแนะแนว		อุตสาหกรรมศึกษา-ไฟฟ้า		เทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์						
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย			
1. ด้านการประกอบอาชีพ	4.44	0.46	มาก	4.27	0.35	มาก	3.89	0.94	มาก	3.11	1.54	ปานกลาง	4.18	0.43	มาก
2. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	4.53	0.49	มากที่สุด	4.20	0.24	มาก	3.96	0.80	มาก	3.71	1.27	มาก	4.25	0.86	มาก
3. ด้านหลักสูตร	4.56	0.47	มากที่สุด	4.02	0.39	มาก	3.74	0.64	มาก	3.05	0.66	ปานกลาง	3.78	0.44	มาก
4. ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.95	0.63	มาก	2.68	0.37	ปานกลาง	3.12	0.76	ปานกลาง	2.56	1.08	ปานกลาง	3.29	0.50	ปานกลาง
+															
ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	การศึกษาดนตรี		การสอบภาษาอังกฤษ		การสอบภาษาอังกฤษและ การสอบสังคมศึกษา		การสอบสังคมศึกษาและ การสอบภาษาไทย		การสอบสังคมศึกษาและ การสอบวิทยาศาสตร์						
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย			
1. ด้านการประกอบอาชีพ	4.12	0.87	มาก	4.23	0.69	มาก	4.01	0.99	มาก	4.14	0.82	มาก	4.47	0.74	มาก
2. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	4.10	0.74	มาก	3.80	0.91	มาก	4.01	0.88	มาก	4.14	0.75	มาก	4.31	0.85	มาก
3. ด้านหลักสูตร	3.88	0.64	มาก	3.80	0.81	มาก	3.78	0.71	มาก	3.86	0.73	มาก	4.20	0.86	มาก
4. ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.04	0.64	ปานกลาง	3.44	0.85	ปานกลาง	3.15	0.86	ปานกลาง	3.39	0.92	ปานกลาง	3.79	0.95	มาก
□															
ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	การศึกษาดนตรีและ การสอบดนตรีศาสตร์		การศึกษาดนตรีและ การสอบภาษาไทย		การศึกษาดนตรีและ การสอบวิทยาศาสตร์		รวม		F		p				
	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย	$\bar{X}$	SD	ระดับปัจจัย						
1. ด้านการประกอบอาชีพ	4.83	0.16	มากที่สุด	4.64	0.52	มากที่สุด	4.51	0.40	มากที่สุด	4.22	0.36	มาก	F=8.563***	p=.000	
2. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	3.54	1.07	มาก	4.71	0.67	มากที่สุด	4.53	0.43	มากที่สุด	4.14	0.27	มาก	F=5.475***	p=.000	
3. ด้านหลักสูตร	4.14	0.32	มาก	4.67	0.71	มากที่สุด	4.53	0.44	มากที่สุด	4.00	0.17	มาก	F=22.761***	p=.000	
4. ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.20	0.37	มาก	4.42	0.86	มาก	4.08	0.66	มาก	3.47	0.22	ปานกลาง	F=25.333***	p=.000	

หมายเหตุ ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

จากตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามวิชาเอก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ด้านการประกอบอาชีพ ($F=8.563^{***}$, $p=.000$) ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ($F=5.475^{***}$, $p=.000$) ด้านหลักสูตร ($F=22.761^{***}$, $p=.000$) และด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($F=25.333^{***}$, $p=.000$) โดยพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มากกว่าด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Mean= 4.22 และ 3.47 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน จำแนกตามวิชาเอก พบว่า

1. ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านหลักสูตร จำแนกตามตามวิชาเอก โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.22) วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนคณิตศาสตร์ วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนภาษาไทย และวิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนวิทยาศาสตร์ มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean= 4.83 และ 4.51 ตามลำดับ) และวิชาเอกการสอนวิทยาศาสตร์และการสอนคณิตศาสตร์ วิชาเอกการประถมศึกษา วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย วิชาเอกการสอนภาษาไทยและการสอนภาษาอังกฤษ วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ วิชาเอกการสอนสังคมศึกษาและการสอนภาษาไทย วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิต วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษและการสอนสังคมศึกษา และวิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนว มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก (Mean= 4.47 และ 3.89 ตามลำดับ) และวิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา-ไฟฟ้า วิทยาศาสตร์ มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง (Mean= 3.11)

2. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จำแนกตามตามวิชาเอก โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.14) วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนภาษาไทย วิชาเอกการประถมศึกษา และวิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนวิทยาศาสตร์ มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean= 4.71 และ 4.53 ตามลำดับ) วิชาเอกการสอนวิทยาศาสตร์และการสอนคณิตศาสตร์ วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย วิชาเอกการสอนสังคมศึกษาและการสอนภาษาไทย วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิต วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษและการสอนสังคมศึกษา วิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนว วิชาเอกการสอนภาษาไทยและการสอนภาษาอังกฤษ วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา-ไฟฟ้า และวิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนคณิตศาสตร์ มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก (Mean= 4.31 และ 3.544 ตามลำดับ)

3. ด้านหลักสูตร พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จำแนกตามตามวิชาเอก โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.00) วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนภาษาไทย วิชาเอกการประถมศึกษา และวิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนวิทยาศาสตร์ มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean= 4.67 และ 4.53 ตามลำดับ) วิชาเอกการสอนวิทยาศาสตร์และการสอนคณิตศาสตร์ วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนคณิตศาสตร์ วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิต วิชาเอกการสอนสังคมศึกษาและการสอนภาษาไทย วิชาเอกการสอนภาษาไทยและการสอนภาษาอังกฤษ วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษและการสอนสังคมศึกษา และวิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนว มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือก

ศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก (Mean= 4.20 และ 3.74 ตามลำดับ) และวิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา-ไฟฟ้า มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง (Mean= 3.05)

4. ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องจำแนกตามตามวิชาเอก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean= 3.47) วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนภาษาไทย วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนคณิตศาสตร์ วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนวิทยาศาสตร์ วิชาเอกการประถมศึกษา และวิชาเอกการสอนวิทยาศาสตร์และการสอนคณิตศาสตร์ มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก (Mean= 4.42 และ 3.79 ตามลำดับ) และวิชาเอก การสอนภาษาไทยและการสอนภาษาอังกฤษ วิชาเอกการสอนสังคมศึกษาและการสอนภาษาไทย วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษและการสอนสังคมศึกษา วิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนว วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา-ไฟฟ้า มีปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อยู่ในระดับปานกลาง (Mean= 3.44 และ 2.56 ตามลำดับ)

ตาราง 5 การเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน

ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	57.79	12	4.82	8.56***	.000
	กลุ่ม	181.66	323	.52		
	รวม	239.45	335			
2. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	34.74	12	2.90	5.48***	.000
	กลุ่ม	170.77	323	.53		
	รวม	205.51	335			
3. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	83.27	12	6.94	22.76***	.000
	กลุ่ม	98.47	323	.31		
	รวม	181.74	335			
4. ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	112.31	12	9.36	18.33***	.000
	กลุ่ม	164.94	323	.51		
	รวม	277.25	335			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	67.73	12	5.39	25.33***	.000
	กลุ่ม	68.78	323	2.13		
	รวม	133.52	335			

หมายเหตุ ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบฯ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสาขาวิชา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

การวิจัยพบว่าปัจจัย 3 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ, ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และด้านหลักสูตร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนิสิตในระดับมาก ขณะที่ ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลในระดับปานกลาง อภิปรายผลปัจจัยรายด้าน ดังนี้

1. ด้านการประกอบอาชีพ การตัดสินใจของนิสิตเป็นภาพสะท้อนของการประเมินค่าที่สมดุลระหว่าง แรงจูงใจภายใน (ความรักในวิชาชีพ) และแรงจูงใจภายนอก (ความมั่นคง, ผลตอบแทน) ซึ่งเป็นการตัดสินใจบนพื้นฐานความเป็นจริง สอดคล้องกับ ทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital Theory) (Becker, 1964) และผลการศึกษาของ สมพร ลิ้มปะพันธุ์ (2562) ที่มองการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อผลตอบแทนระยะยาว

2. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยเชิงจิตวิทยาที่มีอิทธิพลสูง นิสิตไม่ได้เลือกเพียงหลักสูตร แต่เลือกแบรนด์ของสถาบันที่ภาคภูมิใจ โดยภาพลักษณ์นี้ประกอบสร้างจากความเป็นเลิศทางวิชาการ และคุณภาพของทุนมนุษย์ (คณาจารย์, ศิษย์เก่า) ซึ่งทำหน้าที่เป็นเครื่องพิสูจน์ความสำเร็จ (Social Proof) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภาภรณ์ ศรีบุญเรือง (2564) ที่ชี้ให้เห็นว่าภาพลักษณ์สถาบันเป็นปัจจัยดึงดูด (Pull Factor) ที่ทรงพลังที่สุดในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาผ่านระบบ TCAS

3. ด้านหลักสูตร นิสิตมีลักษณะเป็นผู้บริโภคเชิงกลยุทธ์ ที่ใช้ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล ในการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ โดยพิจารณาทั้งคุณลักษณะหลักสูตร (ความตรงตามความต้องการ, ความทันสมัย) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Person-Environment Fit (Pervin, 1968; Holland, 1997) และผลการศึกษาของ กนกวรรณ วัฒนกุล (2561) และ ศศิธร ธรรมวิเศษ (2562) ที่ระบุว่าความทันสมัยและโอกาสในการประกอบอาชีพของหลักสูตร เป็นปัจจัยดึงดูดที่สำคัญที่สุดในสภาวะการแข่งขันสูงของตลาดการศึกษายุคปัจจุบัน

4. ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง แม้อยู่ในระดับปานกลาง แต่เป็นปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จะมีค่าเฉลี่ยอิทธิพลอยู่ในระดับปานกลาง แต่เป็นกลไกสนับสนุนทางสังคม ที่สำคัญในกระบวนการค้นหาข้อมูล โดยเฉพาะการสื่อสารผ่านเครือข่ายศิษย์เก่าและรุ่นพี่ที่ทำหน้าที่ส่งต่อ ทูทางสังคม ในรูปแบบของข้อมูลเชิงลึกและความภาคภูมิใจในสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Coleman (1988) และงานวิจัยของ วรัญญา ภูเพชร (2562) นอกจากนี้ กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เกิดประสบการณ์ตรงอย่าง Open House ยังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการยืนยันตัวตน ที่ช่วยลดความกังวลและเพิ่มความมั่นใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญ

การอภิปรายผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ การวิจัยพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในการเปรียบเทียบ 2 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเส้นทางการตัดสินใจ ระหว่างนิสิตทั้งสองกลุ่ม โดยนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 2 : Quota แสดงออกถึงการตัดสินใจเชิงรุกที่มีความผูกพันต่อสถาบันและเป้าหมายในวิชาชีพที่ชัดเจนตั้งแต่วัยเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ ญัตติ ศิริพงษ์ (2565) ขณะที่นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่ 3 : Admission มีลักษณะการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ที่ต้องปรับเปลี่ยนตามเกณฑ์คะแนนสอบและสถานะการแข่งขัน ทำให้ปัจจัยด้านความพึงพอใจถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขของระบบการคัดเลือกกลาง ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยความคาดหวังในปัจจัยต่างๆ อยู่ในระดับที่ต่ำกว่ากลุ่มโควตาอย่างเห็นได้ชัด

2. ความแตกต่างในการเลือกวิชาเอกของนิสิต สะท้อนให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Holland (1997) อย่างเด่นชัด โดยนิสิตมักพิจารณาเลือกวิชาเอกที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพและความถนัดเฉพาะตัวเพื่อสร้างความพึงพอใจในอาชีพในระยะยาว ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ความคุ้มค่าของทุนมนุษย์ (Human Capital) ตามแนวคิดของ Becker (1964) ซึ่งพบว่าปัจจัยด้านความมั่นคงในการประกอบอาชีพและภาพลักษณ์ความเป็นเลิศของคณะศึกษาศาสตร์ มศว คือแรงจูงใจหลักที่ตัดสินใจเลือกเป็นอันดับแรก ขณะที่อิทธิพลจากครอบครัวหรือครูแนะแนวทำหน้าที่เป็นเพียงปัจจัยสนับสนุนข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ สุภาวดี วัฒนกุล (2564) ที่เน้นย้ำถึงความสำคัญของปัจจัยเชิงเป้าหมายในอาชีพที่มีต่อนิสิตยุคใหม่

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการประกอบอาชีพ คณะศึกษาศาสตร์ควรดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์แรงจูงใจต่อวิชาชีพครูของนิสิตอย่างเป็นระบบในเชิงลึก เนื่องจากปัจจัยด้านการประกอบอาชีพมีอิทธิพลในระดับสูง โดยควรประเมินทักษะพื้นฐานที่จำเป็น เช่น การสื่อสารภาษาอังกฤษและทักษะดิจิทัล เพื่อนำข้อมูลมาออกแบบแผนการพัฒนสมรรถนะรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital Theory) ของ Becker (1964) ที่เน้นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ตัวบุคคลเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานยุคใหม่

1.2 ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ควรดำเนินกลยุทธ์สื่อสารการตลาดเชิงรุก โดยเน้นย้ำถึงความเป็นเลิศทางวิชาการและความหลากหลายของหลักสูตร ควบคู่ไปกับการเผยแพร่ความสำเร็จของศิษย์เก่า และคุณภาพของคณาจารย์ในฐานะเครื่องพิสูจน์ทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภาภรณ์ ศรีบุญเรือง (2564) ที่ระบุว่าความภาคภูมิใจในสถาบันและชื่อเสียงของบุคลากรเป็นปัจจัยดึงดูดสำคัญที่สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียนในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา

1.3 ด้านหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ควรดำเนินการทบทวนและพัฒนาหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและทันสมัยอย่างต่อเนื่อง โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของ ครุสภา และข้อกำหนดของ ก.ค.ศ. เพื่อประกันความสำเร็จในการสอบบรรจุเข้ารับราชการครูของบัณฑิต ข้อเสนอแนะ

สอดคล้องกับแนวคิดของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2563) ที่เสนอว่าหลักสูตรครูต้องมีผลิตภาพและตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงของสังคม เพื่อให้บัณฑิตมีความพร้อมสูงสุดในการแข่งขันในโลกแห่งการทำงานจริง

1.4 ด้านอิทธิพลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง คณะศึกษาศาสตร์ควรพัฒนาระบบเครือข่ายศิษย์เก่าสัมพันธ์ และสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้เข้มแข็ง เพื่อทำหน้าที่เป็นทุนทางสังคม (Social Capital) ตามแนวคิดของ Coleman (1988) นอกจากนี้ควรพัฒนาช่องทางการสื่อสารที่เข้าถึงกลุ่มผู้ปกครองและครูแนะแนวโดยตรง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักสูตรและสร้างความเชื่อมั่นในระยะยาว สอดคล้องกับข้อค้นพบของ วรัญญา ภูเพชร (2562) ที่ชี้ให้เห็นว่าการบอกต่อจากผู้มีประสบการณ์ตรงมีผลต่อการยืนยันการตัดสินใจเลือกสถาบัน

2) ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เสนอให้มีการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต จากรูปแบบหลักสูตรเอกคู่ (Dual Major) เป็นหลักสูตรวิชาเอก-วิชาโท (Major-Minor) โดยกำหนดหน่วยกิตวิชาเอกที่ 40-45 หน่วยกิต และวิชาโทไม่เกิน 30 หน่วยกิต เป็นแนวทางที่มุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะที่หลากหลาย (Multicompetency) ให้แก่บัณฑิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2563) ทั้งนี้ โครงสร้างหลักสูตรต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดและคุณสมบัติที่ใช้ในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย นอกจากนี้ การปรับเปลี่ยนดังกล่าวยังเป็นการลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความยืดหยุ่นในการเลือกเส้นทางอาชีพตามความถนัดส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ วาสนา กิรติจำเริญ และคณะ (2565) ที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรครูให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมและตลาดแรงงานในปัจจุบัน

2.2 ควรปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิตให้มีความยืดหยุ่นในการเลือกจับคู่วิชาเอกและวิชาโทได้อย่างอิสระ ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างทุนมนุษย์ที่มีสมรรถนะสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2563) ที่มุ่งเน้นความยืดหยุ่นและผลิตภาพ โดยโครงสร้างหน่วยกิตที่นำเสนอไม่เพียงแต่จะรักษามาตรฐานวิชาชีพตามข้อกำหนดและเกณฑ์การรับรองคุณวุฒิของ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) แต่ยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่บัณฑิตผ่านความเชี่ยวชาญแบบ T-Shaped ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ วาสนา กิรติจำเริญ และคณะ (2565) ที่สนับสนุนการสร้างครูผู้มีความฉลาดรู้และสมรรถนะหลากหลายเพื่อรองรับความผันผวนของระบบการศึกษาในอนาคต

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนของนิสิตอย่างเป็นระบบตามแนวทางการบริหารจัดการโดยใช้ข้อมูลเป็นฐาน (Data-Driven Management) ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2563) ที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อผลิตภาพผ่านความเข้าใจในตัวผู้เรียน นอกจากนี้ การวิจัยดังกล่าวยังเป็นกลไกสำคัญในการประกันคุณภาพการศึกษาตามแนวคิดของ วาสนา กิรติจำเริญ และคณะ (2565) ที่เน้นการนำข้อมูลเชิงประจักษ์มาใช้ออกแบบสมรรถนะที่จำเป็นเพื่อให้หลักสูตรสามารถตอบสนองต่อทั้งความคาดหวังของนิสิตและความต้องการของสังคมได้อย่างแท้จริง

2.4 ควรพัฒนาระบบติดตามภาวะการปฏิบัติงานและสถิติการสอบบรรจุข้าราชการอย่างเป็นระบบ ถือเป็นกลไกสำคัญในการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามแนวคิด การจัดการศึกษาอิงผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการสร้างภาพลักษณ์สถาบันของ อาภาภรณ์ ศรีบุญเรือง (2564) นอกจากนี้ การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่องยังเป็นเครื่องมือสะท้อนกลับเชิงกลยุทธ์ตามแนวคิดของ วาสนา กิรติจำเริญ และคณะ (2565) เพื่อระบุสมรรถนะที่จำเป็นและปรับปรุงหลักสูตรให้มีผลิตภาพสูงสุดตามข้อเสนอของ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2563) อันจะนำไปสู่การผลิตบัณฑิตครูที่ตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ วัฒนกุล. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี [การค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี].
- ณัฏฐ์ศศิ พงษ์ทิพย์. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในระบบ TCAS ของนักเรียนมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2563). ทักษะแห่งอนาคต: การจัดการศึกษาเพื่อสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพในโลกยุคเปลี่ยนผ่าน. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- วรัญญา ภูเพชร. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการให้บุตรหลานเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย ปทุมธานี [การค้นคว้าอิสระ ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช].
- วาสนา กิรติจำเริญ, ปิยฉัตร จิตต์ธรรม, และ ทิพย์รัตน์ นพฤทธิ. (2565). การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ของนักศึกษาวิชาครูตามแนวคิดบทเรียนร่วมกันผ่านระบบออนไลน์. วารสารวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา, 2(1), 15-30.
- ศศิธร ธรรมวิเศษ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สมพร ลิ้มปะพันธุ์. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสารการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์, 2(2), 1-15.
- สุภาวดี วัฒนกุล. (2559). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดสมุทรปราการ. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา, 15(2), 33-46.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. (2542). การศึกษาของฮ่องกง. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

- อลงกรณ์ อัมมวงศ์จิตต์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัย
นวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- อาภาภรณ์ ศรีบุญเรือง. (2564). การสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโดยสื่อสังคมออนไลน์. *วารสาร
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 10(1), 119-136.
- Becker, G. S. (1964). *Human capital: A theoretical and empirical analysis, with special
reference to education*. National Bureau of Economic Research.
- Chapman, D. W. (1981). A model of student college choice. *Journal of Higher Education*,
52(5), 490-505.
- Coleman, J. S. (1988). Social capital in the creation of human capital. *American Journal of
Sociology*, 94(Supplement), S95-S120.
- Holland, J. L. (1997). *Making vocational choices: A theory of vocational personalities and
work environments* (3rd ed.). Psychological Assessment Resources.
- Hossler, D., & Gallagher, K. S. (1987). Studying student college choice: A three-phase
model and the implications for policymakers. *College and University*, 62(3),
207-221.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.
Educational and Psychological Measurement, 30, 607-610.
- Pervin, L. A. (1968). Performance and satisfaction as a function of individual-environment
fit. *Psychological Bulletin*, 69(1), 56-68.